

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93.

Ellevte Sæssion.

31te Møde.

Lørdagen den 26de Januar A. 1.

(Fortsat.)

Jesperfen (fortsat): Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt det maatte være ønskeligt, at der foregik nogle Forandringer i den Maade, hvorpaa Landstutteriet completereres, hvorom der fra nogle Sider har været hørtet Dnsse; det er ialtsald en Sag af mere administrativ Natur, som jeg hverken troer Thinget har Kjendskab nok til eller i det Hele bør indlade sig paa. Jeg troer saameget mere, at man kan overlade dette til Regjeringen og til de Mænd, hvis Pligt det er, særligt at beskæftige sig dermed, som de formentlig ved alle Leiligheder have viist en høi Grad af Imødekommen; skulde man beklage sig over Noget, saa skulde det snarest være over, at de have viist en altfor stor Grad af Imødekommen. Hvad Stamstutteriet angaaer, vil man af disse Bilag see, at det ogsaa bliver roest. Jeg har selv for neppe en Maaned siden gjort mig bekendt dermed, og det har glædet mig at see den store og heldbringende Fremgang, det har gjort i de seneste Aar, hvilket forekommer mig saameget mere roesværtdigt, som det for saa Aar siden begyndte med Intet eller med Noget, som var maastee endnu daarligere end Intet.

A. Sage: Da jeg har den Ære at være Medlem af Finantsudvalget, turde det maastee være mig tilladt med saa faa Ord, jeg for-

maaer, at imødegaae nogle af de Bemærkninger, der ere fremsførte imod Udvalgets Forslag. Jeg skal gjøre det ærede Medlem ved Siden af mig (Jesperfen) opmærksom paa, at det er netop Finantsudvalgets Medlemmers specielle Pligt at sætte sig specielt ind i, om en Bevilling skal anbefales til det høitærede Thing eller ikke. Et æret Medlem fra Viborg (Knudsen) har hørtet Dviol om, hvorvidt Landstutterierne vare hensigtsmæssige eller ikke, men han, saavel som den høitærede Minister, har ikke tvivlet om, at det er urigtigt, at Udvalget har anbefalet at nægte den Sum, der er fordret til derfor fremdeles at vedligeholde Landstutteriet. Jeg bilber mig ind, at det ærede Medlem og den høitærede Minister ere fuldstændig paa Vilspør i Henseende til denne Anstuelse. Det er Folkethinget, der behandler Finantsloven, som skal bevilge eller nægte de Penge, Regjeringen foreslaaer at anvende til et eller andet Diemed, og naar Finantsudvalget, saaledes som Tilfældet er i denne Sag, er kommet til den Overbeviisning, at man ikke længere skal fortsætte den Industri, som drives i Rolding, og som gaaer under Firmaet Landstutteri, saa er det vor Pligt at anbefale Thinget at nægte den forlangte Sum dertil. Folkethinget sidder her som Dommer for at afgjøre, om denne Pengesum skal bevilges eller nægtes; det har alle Actstykker liggende for sig, og det er ovenikjøbet en gammel debatteret Sag, som nu skal afgjøres. Al den specielle Rundsab, der kan erhverves, har ethvert æret Medlem i sin Magt at erhverve og kan saaledes fælde en fuldkommen begrundet Dom om, hvorvidt det er rigtigt at vedblive denne Industri eller ikke.